

museer her, der som sagt har vist sig, og som der sikkert vil blive flere af. Derfor synes jeg, det vil være en naturlig opgave for Museumsrådet at drøfte dette her.

Lovforslaget har i øvrigt Socialdemokratiets opbakning.

Formanden:

Hr. Peter Duetoft er efter aftale rykket frem i rækken.

Peter Duetoft (CD):

Tak, hr. formand, og tak til de ordførere, der har ladet mig rykke frem. Så får jeg lov til én gang i mit liv at prøve at være højt oppe i rækkefølgen. Men jeg skal nå et fly, så derfor er jeg meget taknemlig for, at ordførerne har ladet mig rykke frem.

Dansk kulturpolitik og bevarelsen af kulturarven er jo, som det også er blevet sagt tidligere, noget af det vigtigste i øjeblikket. Det er jo klart, at når det internationale samfund bliver bygget tættere sammen og vi bliver mere internationale og vi får større udfordringer fra omverdenen, er det vigtigere end nogen sinde, at vi kender vores historie, og at vi kender vores kulturarv.

Jeg tror på, at meget af den intolerance og den usikkerhed, der findes i det danske samfund i øjeblikket, er et spørgsmål om, at vores kendskab til vor egne rødder og til vores egen kultur er for lille. For man skal jo kende sig selv for at være åben over for andre, og man skal have selvtillid på grund af sin egen kultur for også at kunne stå ved og samtidig være tolerant. Derfor er jeg sådan set enig med regeringen i, at det her område har en meget høj prioritet.

Museumsloven indeholder så også nogle positive træk, og det er da udmærket, men der er også nogle dele af den, vi gerne vil være lidt kritiske over for.

Sådan som vi forstår loven, er det for fremtiden ikke noget krav, at en museumsleder har en museumsfaglig baggrund. Man kan jo rejse spørgsmålet, om det er specielt klogt. Vi er sådan set enige i, at man godt kan have en administrator af et museum, men lederen må nu nok kende det område, der er museets.

Jeg vil godt trække en linje, for spørgsmålet er jo, om det her ikke er en retning, som Kulturministeriet faktisk er gået i i en årrække: at man fra statens side og fra Kulturministeriets side – måske inspireret af Finansministeriet – interesserer sig så uendelig meget for tal og talrækker og sor-

te og røde tal i én uendelighed, at man skubber den faglige viden væk.

Det kan godt være, at man kan lave en masse fine resultatkontrakter. Det kan også godt være, at man skal se på indtægtsdækket virksomhed. Men det må da aldrig nogen sinde komme dertil, at man i en museumsledelse hellere vil have en ekstra medarbejder i cafeteriet eller i boghandelen, fordi de skaffer penge i kassen, mens de med den faglige viden jo bare giver udgifter.

Der synes vi altså, at understregningen heraf – at man ikke har den faglige tilknytning som leder – sender samme meddelelse, nemlig at det er vigtigere med al teknikken og tallene, og så kan det dér lidt faglige bare blive skubbet til side.

Jeg siger det her, fordi jeg synes, jeg hører fra museumsverdenen, at man er nødt til at tænke på den anden måde. Og jeg synes, det er synd, hvis et museums hovedopgave ikke bliver det indholdsmæssige, men at hovedopgaven stort set bliver at tjene penge hjem. Derfor er vi ikke så tilfredse med lempelsen af det med de faglige kvalifikationer.

Jeg er heller ikke sikker på, at ministeren har ret, når hun lægger op til en centralisering, som det her forslag jo generelt er et udtryk for. Jeg går ud fra, at det, at man opbygger en styrelse og putter en masse museer ind i det, så også betyder, at styrelsen kan vedtage, at nu er dét og dét hovedlinjen i år. Og så er det sådan set ligegyldigt, om de enkelte museer har en anden prioritering, for nu er det hovedlinjen, nu er det de emner, nu er det de ting, vi skal koncentrere os om. Derfor risikerer man vel, at museernes egen profil og egen udtrykskraft bliver mindre af det her forslag. Og det vil vi så heller ikke være så glade ved.

Så vil jeg sige til ministeren, at vi undrer os over, at man udskiller de to store statsinstitutioner og så lader fem mindre statsinstitutioner stå for sig selv eller rettere sagt under styrelsen. Hvad er begrundelsen for, at Ordstrupgaardsamlingen og Den Hirschsprungeske Samling og Tøjhusmuseet og de andre skal ligge under styrelsen, mens f.eks. Statens Museum for Kunst så kan være direkte under departementet?

Det var da logisk at tage dem, der samarbejder og udveksler så meget, som de her gør, og lægge dem i samme kasse. Og for min skyld kan det godt være, at man tager de store ind under styrelsen, men det kan da også være, at man tager de fem små ud og lægger sammen med de andre to.